

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4ObdoZ/1/2023
Identifikačné číslo spisu: 0018202111
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:0018202111.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 14092 Praha 4 - Michle, IČO: 649 48 242, konajúca prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zast. advokátskou kanceláriou ALTER IURIS, s.r.o., so sídlom Tolstého 9, 811 06 Bratislava, IČO: 36 708 771, proti žalovaným 1/ Stuckdekor Smolík, s.r.o., so sídlom Sedmokrásková 6, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 45 430 381, 2/ P. H., nar. XX. B. XXXX, bytom XXX XX J. XXX, zast. advokátom JUDr. Ing. Petrom Slávikom, PhD., so sídlom Břeclavská 3, 901 01 Malacky, o zaplatenie 81.290,33 eura s príslušenstvom a odmenou zo zmenky, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4CbZm/18/2018, v konaní o dovolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoZm/6/2020-172 z 8. júla 2020 takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného 2/ o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému 2/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“) rozsudkom č. k. 4CbZm/18/2018-124 zo 7. októbra 2019 uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu vo výške 81.290,33 eura spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 81.290,33 eura od 9. marca 2018 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 270,96 eura s tým, že povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré žalobcovi na základe platobného rozkazu č. k. 4CbZm/18/2018-44 zo dňa 22. mája 2018 poskytne žalovaný 1/. Súd priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom právo žalobcu na náhradu trov konania voči žalovanému 2/ zanikne v rozsahu, v ktorom žalobcovi náhradu týchto trov zaplatí žalovaný 1/ na základe platobného rozkazu č. k. 4CbZm/18/2018-44 z 22. mája 2018.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného súdu vyplýva, že žalobou, súdu doručenou dňa 12. apríla 2018, sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie zmenkovej sumy 81.290,33 eura spolu so 6 % úrokom z nej od 9. marca 2018 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 270,96 eura a na náhradu trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným 1/ zmluvu o kontokorentnom úvere č. 000671/CORP/2016 k zmluve o kontokorentnom úvere č. 000192/SB/2012 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 25. augusta 2017 (ďalej len „úverová zmluva“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 90.000,-- eura v prospech žalovaného 1/. Žalovaný 1/ sa zaviazal platiť a zúčtovať v prospech kontokorentného účtu svoje príjmy a poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť (splatiť úver) tak, aby v deň splatnosti istiny úveru nebol na kontokorentnom účte vykázaný debetný zostatok účtu, zaplatiť úroky a dojednané odplaty a náhrady, poskytnúť potrebnú súčinnosť a splniť súvisiace záväzky. Dňa 28. marca 2012 bola uzatvorená Dohoda o vydaní a vyplnení blankozmenky č. 000192A/SB/2012 v znení Dodatku č. 1 zo dňa 11. júna 2015 (ďalej len „Dohoda“) medzi žalovaným 1/ ako vystaviteľom, žalovaným 2/ ako zmenečným ručiteľom a právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, predmetom ktorej je zabezpečenie záväzku žalovaného 1/ za podmienok uvedených v úverovej zmluve vrátiť peňažné prostriedky poskytnuté právnym predchodcom žalobcu v prospech žalovaného 1/ a s tým súvisiaceho príslušenstva. V zmysle čl. III Dohody žalobca ako majiteľ zmenky z dôvodu neplnenia úveru riadne a včas zo strany žalovaného 1/ vyplnil chýbajúce údaje v blankozmenke, nasledovne: zmenková suma vo výške 81.290,33 eura a dátum splatnosti zmenky 08. 03. 2018. Žalobca dňa 8. marca 2018 vyzval žalovaného 1/, aj žalovaného 2/ na zaplatenie dlžnej sumy.

3. Súd prvej inštancie dňa 22. mája 2018 vydal platobný rozkaz č. k. 4CbZm/18/2018-44, ktorý bol voči žalovanému 2/ zrušený uznesením č. k. 4CbZm/18/2018-82 zo dňa 13. septembra 2018 z dôvodu včas podaného odporu zo strany žalovaného 2/. Voči žalovanému 1/ nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť dňa 10. júla 2018. Žalovaný 2/ v odpore tvrdil, že údaj o platobnom mieste, v ktorom má podľa zmenky plniť, je neurčitý a zmätočný, keďže si jednotlivé platobné miesta odporujú a nie je mu preto zrejmé miesto, v ktorom má plniť, t. j. či má plniť UniCredit Bank Slovakia, a.s., Bratislava (domicil - komu) alebo u UniCredit Bank Slovakia, a.s., pobočka Malacky (platobné miesto - Splatné u/v). Z dôvodu tvrdenej plurality platobných miest je zmenka podľa žalovaného 2/ neplatná. Zároveň namietol nesúlad pri vyplnení blankozmenky pokiaľ išlo o údaje platobného miesta uvedeného v článku III bod 3.23. Dohody a tie, ktoré sú priamo vypísané na blankozmenke.

4. Súd prvej inštancie z prvopisu zmenky zistil, že ju vystavila spoločnosť Stuckdekor Weber, s.r.o., Závod 1049, PSČ 908 72, IČO: 45 430 381 v Malackách dňa 28. marca 2012, ktorá sa zaviazala zaplatiť na rad právneho predchodcu žalobcu dňa 8. marca 2018 zmenkovú sumu 81.290,33 eura, bez protestu. Žalovaný 2/ ako fyzická osoba nepodnikateľ sa avalovaním zmenky zaručil za zaplatenie zmenky za vystaviteľa. Zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 zmenkového zákona pre vlastnú zmenku. Jej prvopisom žalobca preukázal, že je jej riadny majiteľ a má právo postihom žiadať zmenkovú sumu, ak zmenka nebola zaplatená, šesťpercentné úroky odo dňa splatnosti a odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy (čl. I. § 48 ods. 1 zmenkového zákona). Žalovaného 2/ v tomto zmenkovo-právnom vzťahu nebolo možné považovať za spotrebiteľa, keďže sa za zaplatenie zmenky nezaručil za účelom uspokojenia svojich súkromných, osobných potrieb, ale aby umožnil vystaviteľovi zmenky, ktorého bol v tom čase konateľom a spoločníkom, vykonávať jeho podnikateľskú činnosť. Podstatnou námietkou žalovaného 2/ bolo, že predložená zmenka je vnútorne rozporná kvôli rozdielnemu miestu platenia a domicilu. Na zmenke je uvedené, že bola vystavená dňa 28. marca 2012 v Malackách, remitentom je UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO: 00 681 709, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava a vystaviteľom vlastnej zmenky je Stuckdekor Weber, s.r.o., Závod 1049, PSČ 908 72, IČO: 45 430 381. Ďalej je na zmenke uvedené: Splatné u (v): UniCredit Bank Slovakia, a.s., Pobočka v Malackách, Záhorácka 51, PSČ 901 01. Ako zmenkový ručiteľ je uvedený žalovaný 2/.

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že platobné miesto pri vlastnej zmenke môže byť určené viacerými spôsobmi; prvým je výslovne uvedené platobné miesto na zmenke, druhou možnosťou, ako určiť platobné miesto na zmenke, je určenie domicilu spolu s miestnym údajom a treťou možnosťou pri

vlastnej zmenke je podporné, resp. zákonné platobné miesto. Na zmenke predloženej v tomto konaní platobné miesto výslovne uvedené nie je, ako domicil je uvedené: UniCredit Bank Slovakia, a.s., Pobočka v Malackách, Záhorácka 51, PSČ 901 01. Ak nie je na vlastnej zmenke výslovne uvedené platobné miesto a nie je ani domicilovaná, aplikuje sa na danú zmenku čl. I § 76 ods. 3 zmenkového zákona. Žalovaný 2/ namietal, že na zmenke je uvedené miesto platenia nasledovne: Unicredit Bank Slovakia, a.s., Pobočka Malacky a domicil: UniCredit Bank Slovakia, a.s., IČO: 00 681 739, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava. Predmetné údaje odvodzoval od čl. II bod 3.2.3 Dohody, kde sa uvádza: splatná u veriteľa ako domiciláta, ktorým je v zmysle dohody UniCredit Bank Slovakia, a.s., Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 00 681 709. Zároveň namietol, že ak by UniCredit Bank Slovakia, a.s. bola domicilátom, tak tá istá osoba je uvedená dvakrát, raz s miestom Bratislava a raz s miestom Malacky. Ak je teda táto osoba domicilátom, ktorý je podľa čl. I § 4 zmenkového zákona osobou odlišnou od dlžníka a veriteľa, tak na tejto zmenke chýba veriteľ, teda osoba, ktorej sa má plniť. Súd prvej inštancie považoval za potrebné v prvom rade ustáliť, kto môže byť domicilátom, u koho možno zmenku umiestniť. Uvedol, že domicilátom môže byť aj osoba remitenta. Označenie pobočky v Malackách označovalo prostredníctvom domicilu, kde má byť zmenka predložená na platenie. Označenie UniCredit Bank Slovakia, a.s., Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 00 681 709, ktoré žalovaný 2/ považuje za označenie domiciláta, je označením remitenta. Ide o označenie osoby v zmysle čl. I § 75 bod 5. zmenkového zákona. Pre formálnu platnosť postačuje, ak je osoba remitenta označená menom a priezviskom pri fyzických osobách, resp. obchodným názvom obchodnej spoločnosti, pod ktorým je zapísaná v obchodnom registri. Avšak pre dostatočne jednoznačné určenie osoby legitimovanej na výkon práv zo zmenky je vhodné označiť remitenta dostatočne určito. Pri fyzickej osobe sa odporúča uviesť meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a pri právnickej osobe sa odporúča uviesť názov, IČO a sídlo. Označenie bydliska, resp. sídla remitenta na zmenke neznamená zároveň aj určenie miesta platenia. Sídlo remitenta môže byť aj v odlišnej krajine, ako je určené miesto platenia. Odlišne určené miesto platenia a odlišné sídlo, resp. bydlisko remitenta potom nespôsobuje neplatnosť zmenky pre jej vnútorný rozpor.

6. Vo vzťahu k rozsudkom, ktorými žalovaný 2/ dôvodil, prvoinštančný súd konštatoval, že tieto na prejednávany prípad nie je možné aplikovať, nakoľko vo všetkých označených rozsudkoch bolo na zmenke súčasne uvedené miesto platenia spolu s domicilom, ktoré boli odlišné, čo zakladalo vnútorný rozpor zmenky. V prejednávanom prípade na zmenke nie je uvedené miesto platenia, ale len domicil (Malacky), čiže tento nemá byť s čím rozporný. K námietke nezrozumiteľne uvedeného dátumu splatnosti v uvedení mesiaca súd uviedol, že tak z kópie zmenky založenej v spise, ako aj z originálu zmenky uloženej v trezore súdu vyplývalo, že dátum splatnosti je 8. marec 2018. Nie je zřejmý žiaden rozpor, že by malo ísť o číslicu 8 alebo 6. Uvedenie mesiaca číslom namiesto slovom zmenkový zákon nespája s neplatnosťou zmenky. K poslednej námietke týkajúcej sa neoznačenia dôkazov, ktorými by žalobca preukázal, na základe akého právneho titulu uplatňuje nárok na zaplatenie žalovanej sumy spolu s tým, že žalobca nepreukázal, či reálne došlo k porušeniu platobných povinností, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca dôkazné bremeno uniesol tým, že predložil originál zmenky. Žalobca v konaní predložil aj výpis z účtu žalovaného 1/, z ktorého vyplýva, že ku dňu 28. februára 2018 predstavovala výška dlhu žalovaného 1/ sumu 81.290,33 eura. Súd ďalej konštatoval, že zmenka predstavuje abstraktný a nesporný záväzok a jej majiteľ nemusí pri jej predložení k plateniu ani pri prípadnom vymáhaní plnenia z nej nič preukazovať, okrem skutočnosti, že je majiteľom platnej zmenky. Platná zmenka je dostatočným dôvodom na vznik nároku na sumu, ktorá je v nej uvedená. V konaní súd nemal preukázané, že by z dôvodov uvedených v odpore nemal žalovaný 2/ povinnosť tento nesporný záväzok splniť. S prihliadnutím na to, že podľa čl. I § 47 ods. 1 zmenkového zákona sú všetci, ktorí zmenku vystavili, indosovali alebo sa za ňu zaručili, zviazaní majiteľovi rukou spoločnou a nerozdielnou, pričom žalovanému 1/ už bola časť tej istej povinnosti uložená právoplatným platobným rozkazom, rozhodol súd tak, že povinnosť žalovaného 2/ zanikne v rozsahu plnenia, ktoré žalobcovi poskytne na základe platobného rozkazu žalovaný 1/. Keďže žalobca mal v spore plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2/ v celom rozsahu.

7. Na odvolanie žalovaného 2/ Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 3CoZm/6/2020-172 z 8. júla 2020, rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako vecne správny potvrdil, súčasne žalobcovi priznal voči

žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

8. Stotožňujúc sa s napadnutým rozsudkom v celom rozsahu, odvolací súd vo vzťahu k odvolacím dôvodom odvolateľa, zhodne so súdom prvej inštancie konštatoval, že zmenka predložená žalobcom obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. 1. § 75 zmenkového zákona pre vlastnú zmenku. Uviedol, že predložením jej prvopisu pôvodný žalobca preukázal, že je riadny majiteľ a má právo postihom žiadať zmenkovú sumu, pokiaľ zmenka nebola zaplatená, ďalej 6 %-né úroky odo dňa splatnosti a odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy (čl. 1. § 48 ods. 1 zmenkového zákona). Zdôraznil, že vzhľadom na charakter zmenky je zmenkový dlžník tou stranou sporu, ktorá nesie dôkazné bremeno a je povinná preukázať dôvodnosť svojej obrany, ak popiera povinnosť splniť nesporný záväzok. Citujúc ustanovenie § 4 zmenkového zákona, poukázal na komentár k Zákonom zmenkovému a šekovému a uviedol, že vystaviteľ môže uviesť, že zmenka je splatná u tretej osoby - umiestnenca (domiciliáta), pričom podstatné je, aby zmenka bola splatná prostredníctvom tretej osoby. Na posúdenie toho, či ide o domicilovanú zmenku, nie je podstatné, či tretia osoba má bydlisko (resp. sídlo) tam, kde ho má zmenečník. Domiciliát je osoba, ktorá nie je dlžníkom ani veriteľom zo zmenky. Účelom domicilovaných zmeniek je predovšetkým umožniť realizáciu bezhotovostných platieb. Domiciliát môže byť v zásade uvedený dvoma spôsobmi, a to buď len personálne bez miestneho údaja (napr. splatná prostredníctvom Stavebná banka, a.s.) alebo personálne spolu s miestnym údajom (napr. splatná prostredníctvom Stavebná banka, a.s. pobočka v Bratislave). Ak je domiciliát uvedený personálne spolu s miestnym údajom, potom je prostredníctvom domiciliátu určené aj platobné miesto. V druhom prípade je dôležité, aby miestne údaje domiciliáta neboli vo vnútornom rozpore s údajmi platobného miesta. Ak by miestny údaj pri domiciliáte bol miestne iným údajom, než je platobné miesto, išlo by o vnútorný rozpor zmenky, čo by spôsobovalo jej neplatnosť. Domiciliát s miestnym údajom môže byť na zmenke len jeden, inak by išlo o pluralitu platobných miest, čo je neprípustné. Z dôvodu plurality platobných miest nie je zmenka platná. Konštatujúc uvedené, odvolací súd uviedol, že označenie UniCredit Bank Slovakia, a.s. Šancová 1/A Bratislava, ktoré žalovaný 2/ považuje za označenie domiciliáta, je označením remitenta. Údaje remitenta slúžia na jeho identifikáciu a nie je možné ich považovať za miesto platenia. Jednou z možností, ako určiť platobné miesto na zmenke, je určenie domicilu spolu s miestnym údajom. Na predloženej zmenke je ako domicil uvedené: splatné u/v UniCredit bank Slovakia, a.s. pobočka v Malackách, Záhorácka 51, 901 01. Ak je na zmenke určené miesto, u koho sa má zmenka zaplatiť, je tým dané aj platobné miesto. Predložená zmenka obsahuje aj miesto platenia, ktoré však nie je vyplnené. V prejednávanej veci bol domiciliát uvedený personálne spolu s miestnym údajom, z čoho vyplýva, že je prostredníctvom domiciliátu určené aj platobné miesto. Odvolací súd zdôraznil, že miestne údaje domiciliáta na zmenke nie sú vo vnútornom rozpore s údajmi platobného miesta, nakoľko údaje platobného miesta neboli na zmenke vyplnené, a teda nemôže ísť o vnútorný rozpor zmenky, ktorý by spôsoboval jej neplatnosť. Zhrnúc uvedené odvolací súd uzavrel, že zmenka predložená žalobcom neobsahuje pluralitu platobných miest a je platná. Doplnil, že zmenka predstavuje abstraktný papier a nesporný záväzok a jej majiteľ nemusí pri jej predložení k plateniu ani pri prípadom vymáhaní plnenia z nej nič preukazovať, okrem skutočnosti, že je majiteľom platnej zmenky.

9. Proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný 2/ (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Namietol, že rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na predvídateľnosť rozhodnutia či zákaz svojvoľného postupu súdu. Uviedol, že podaním odporu proti platobnému rozkazu súd vydaný platobný rozkaz voči jeho osobe zrušil a voči žalovanému 1/ ho ponechal v platnosti. Tvrdí, že súd konal ďalej len so žalovaným 1/, ktorú okolnosť podľa dovolateľa preukazuje dokument označený ako „Potvrdenie“ o prijatí návrhu na začatie konania dňa 12. apríla 2018 o 18:06:38 v právnej veci navrhovateľa UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., proti odporcovi Stuckdekor Smolík, s.r.o. o zaplatenie 81.290,-- eur s príslušenstvom, v ktorom meno žalovaného 2/ nefiguruje. Tvrdí ďalej, že počas celého konania sa aktívne zapájal do jeho priebehu, označil a doložil dôkazy na podporu svojich tvrdení o neplatnej zmenke. Predvolanie zo 14. augusta 2019, nariadené na 7. októbra 2029, súd adresoval výhradne žalovanému 1/, ktorý sa ho nezúčastnil a súhlasil s konaním v neprítomnosti. Žalovaný 2/ sa na pojednávanie dostavil len z procesnej opatrnosti, keďže predvolaný nebol. Uvedené okolnosti podľa neho predstavujú procesné pochybenie,

ktoré súd nijakým spôsobom neriešil a po vydaní uznesenia z 13. septembra 2019, ktorým súd zrušil platobný rozkaz voči žalovanému 2/, súd s jeho osobou nekomunikoval.

10. V ďalšej časti dovolania žalovaný 2/ zotrval na svojom tvrdení, že zmenka, ktorá je predmetom konania, je neplatná. Zastáva názor, že údaj zapísaný na zmenke v znení „Splatné u (v): UniCredit Bank Slovakia a.s., Pobočka v Malackách, Záhorácka 51, PSČ: 901 01“ nie je domiciliátom, ako uviedol odvolací súd, nakoľko ide o toho istého veriteľa, navyiac, pobočka banky nemá právnu subjektivitu, a teda nemôže ísť o subjekt práva. Na zmenke je dvakrát uvedený UniCredit Bank Slovakia a.s., avšak sú dvakrát uvedené aj rôzne miestne údaje, ktoré spôsobujú jej neplatnosť. Domiciliát s miestnym údajom môže byť na zmenke len jeden, inak by išlo o pluralitu platobných miest, čo je neprípustné. Citovaním rozsudku Okresného súdu Trnava z 25. septembra 2013, sp. zn. 23CbZm/2/2013, ďalej rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. septembra 2014, sp. zn. 8CoZm/15/2013, napokon rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. apríla 2015, sp. zn. 4CoZm/63/213, žalovaný 2 v dovolaní opakovane dôvodil neplatnosťou zmenky v prípade plurality platobných miest a tvrdí, že odvolací súd v rozpore s doterajšou rozhodovacou praxou porušil princíp právnej istoty. Poukázal na to, že samotný odvolací súd v bode 17. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že z dôvodu plurality platobných miest nie je zmenka platná. Namietol, že nastal rozpor vo výroku odvolacieho súdu a jeho odôvodnením, nakoľko vo výroku odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu o uložení povinnosti plniť žalobcovi, kým v odôvodnení konštatoval neprípustnosť plurality platobných miest.

11. S poukazom na vyššie uvedené tvrdenia dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu z 8. júla 2020 spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zo 7. októbra 2019 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania v plnej výške.

12. K dovolaniu žalovaného 2/ sa vyjadril žalobca písomným podaním z 13. mája 2022 (č. l. 255 - 259 spisu), ktorý, považujúc dovolanie za neprípustné, navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok odmietnuť. Písomné vyjadrenie žalobcu zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 CSP žalovanému, ktorého ďalšie vyjadrenia v konaní nenasledovali.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP).

14. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (viď. sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach CSP (obdobne aj sp. zn. I. ÚS 438/2017). Pri vyslovení záveru o (ne)prípustnosti dovolania dovolací súd preto nie je viazaný tým, čo uviedol dovolateľ, prípadne druhá strana.

15. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

16. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný (§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a/ až

c/ citovaného ustanovenia). Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo aj § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 z 8. júna 2017). V tu posudzovanej veci žalovaný 2/ v dovolaní argumentuje prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

17. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie predmetného ustanovenia je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní.

18. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP možno o zahrnúť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Podľa § 420 písm. f/ CSP je kľúčovým pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle judikatúry ústavného súdu však iný pojem ako procesný postup, a to „právo na spravodlivý proces“ so všetkými jeho obsahovými atribútmi a garanciami v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu. Všeobecné súdy teda pri výklade a aplikácii aj procesných právnych noriem musia uprednostniť vždy ten z rôznych do úvahy prichádzajúcich výkladov, ktorý je priaznivejší, ústretovejší a zabezpečujúci plnohodnotnejšiu realizáciu práv pre stranu sporu. Jednotlivec sa totiž obracia na súd s požiadavkou o poskytnutie súdnej ochrany jeho ohrozenému alebo porušenému právu s dôverou, že táto ochrana bude poskytnutá spravodlivo a v súlade s právnym poriadkom vrátane európskej úrovne štandardov ochrany ľudských práv (II. ÚS 419/2021). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP v zmysle vyššie uvedenej aktuálnej judikatúry ústavného súdu možno rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednanie veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021).

19. Dôvodiac prípustnosťou dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolateľ odvolaciemu súdu vytkol porušenie jeho práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na jeho predvídateľnosť. Naďalej tvrdiac, že v konaní posudzovaná zmenka je neplatná z dôvodu tvrdenej plurality platobných miest, dovolateľ konajúcim súdom vytkol porušenie zákazu svojvoľného postupu súdu a porušenie princípu právnej istoty.

20. Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21. K naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou, či svojvoľnosťou (viď napr. II. ÚS 419/2021). Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP, pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia neznamená právo na uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale ide o právo na uvedenie dostatočných, logických a zrozumiteľných argumentov reagujúcich na relevantné tvrdenia a námietky strán sporu, vyhodnotenie dokazovania a vysvetlenie prečo prípadne v konaní navrhované dôkazy súd nevykonal. Súd by mal presvedčivo odôvodniť a vysvetliť aj aplikáciu príslušného právneho predpisu, či ustanovenia z neho na rozhodovanú vec (viď napr. II. ÚS 419/2021).

22. V prípade odvolacieho rozhodnutia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP). Aj v tomto prípade sa však musí odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP v odôvodnení odvolacieho rozhodnutia vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (odvolacími námietkami). Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP). Ak odôvodnenie odvolacieho súdu neobsahuje zrozumiteľnú a presvedčivú argumentáciu k vyššie uvedeným námietkam, nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia, čím porušuje právo na spravodlivý súdny proces.

23. Po preskúmaní obidvoch vo veci vydaných rozhodnutí dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok odvolacieho súdu v spojení s potvrdeným rozsudkom súdu prvej inštancie, vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí spĺňa.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je žaloba o zaplatenie zmenkovej sumy 81.290,33 eura spolu so 6 % úrokom z tejto sumy od 9. marca 2018 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 270,96 eura a náhrady trov konania, z titulu úverovej zmluvy zabezpečenej vlastnou zmenkou, vystavenou spoločnosťou Stuckdekor Weber, s.r.o., IČO: 45 430 380, ktorá sa zaviazala zaplatiť na rad právneho predchodcu žalobcu označenú zmenkovú sumu s tým, že žalovaný 2/ ako fyzická osoba nepodnikateľ sa avalovaním zmenky zaručil za zaplatenie zmenky za vystaviteľa. Súd prvej inštancie platobným rozkazom z 22. mája 2018 uložil žalovaným 1/ a 2/ žalovanú povinnosť s tým, že z dôvodu podaného odporu platobný rozkaz voči žalovanému 2/ zrušil a vo veci nariadil pojednávanie na deň 7. októbra 2024. Platobný rozkaz voči žalovanému 1/ nadobudol právoplatnosť 10. júla 2018. Na základe zisteného skutkového stavu veci mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 zmenkového zákona a venujúc sa námietke žalovaného 2/ spočívajúcej v tvrdení o neplatnosti zmenky z dôvodu jej vnútornému rozporu kvôli rozdielnemu miestu platenia a domicilu, dospel prvoinštančný súd k záveru, že v prejednávacom prípade na zmenke nie je uvedené miesto plnenia, ale len domicil, ktorý nemá byť s čím rozporný. Dôvody, na základe ktorých súd k svojim záverom dospel, opísal v odôvodnení rozsudku, venujúc sa podrobne právnej teórii, obsahu skúmanej zmenky, ako aj súvisiacej judikatúre, vrátane rozsudkov okresných a krajských súdov, ktorými žalovaný 2/ dôvodil vo svojom odpore (a opakovane aj v dovolaní); súd konštatujúc, že tieto sa týkajú iných skutkových okolností (kedy je na zmenke uvedené miesto platenia a zároveň aj domicil,

ktoré boli odlišné a ktorá okolnosť zakladala rozpor zmenky) uzavrel, že v prebiehajúcom konaní nemal za preukázané, že by žalovaný 2/ z dôvodov uvedených v odpore, nemal splniť svoj záväzok, ktorý je nesporný. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vyjadril aj k námietke žalovaného 2/ týkajúcej sa nezrozumiteľne uvedeného dátumu splatnosti, súčasne aj k námietke týkajúcej sa unesenia dôkazného bremena žalobcom.

25. Na základe vyššie uvedeného má tak dovolací súd za to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne vysporiadal s dôvodmi, ktoré viedli k vyhovneniu žalobcovmu návrhu.

26. Zamerajúc sa osobitne na tvrdenie dovolateľa o tom, že súd prvej inštancie v konaní po podaní odporu konal len so žalovaným 1/, ktorú okolnosť má preukazovať listina označená ako „Potvrdenie“ o prijatí návrhu na začatie konania a pridelení spisu do príslušného oddelenia, súčasne, že predvolanie zo dňa 14. augusta 2019, na pojednávanie nariadené na 7. októbra 2019, súd adresoval výhradne žalovanému 1/, dovolací súd z obsahu spisu zistil nasledovné skutočnosti:

26.1. Z Potvrdenia založeného na č. 1. 106 spisu vylýva, že spis Okresného súdu Bratislava V v právnej veci navrhovateľa UniCreditBank Czech Republic and Slovakia, a. s. proti odporcovi Stuckdekor Smolík, s. r. o., o zaplatenie 81.290,- eur s príslušenstvom, bol prijatý dňa 12. apríla 2018 o 18:06:38 pod sp. zn. 4CbZm/18/2018 a dňa 23. apríla 2019 o 10:04:03 bol pridelený do oddelenia Zmenky, šeky na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tamojšieho súdu Mgr. Ina Šingliarová. Z potvrdenia vyplýva informácia o zmene rozvrhu práce č. 10 a informácia o tom, že vo veci sa vedie elektronický súdny spis.

26.2. Podľa § 8 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „Spravovací poriadok“), podateľňa je určená najmä na prijímanie a evidenciu podaní adresovaných súdu. Podateľňa je spoločná pre všetky súdne oddelenia a ďalšie organizačné útvary súdu.

26.3. Podľa § 129 Spravovacieho poriadku, prijaté podania, ktorými sa dáva podnet na začatie konania, podateľňa eviduje pomocou aplikácie. Podateľňa je určená na prijímanie podaní každý pracovný deň v úradných hodinách určených rozvrhom práce.

26.4. Podľa § 139 ods. 1 Spravovacieho poriadku, podávateľovi žaloby alebo návrhu na začatie konania zamestnanec podateľne vydá potvrdenie o prijatí podania, ktoré obsahuje a) označenie súdu a účastníkov konania, b) predmet konania, c) označenie sudcu, senátu alebo súdneho úradníka, ktorému bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie, d) spisovú značku pridelenú aplikáciou, e) údaj o počte rovnopisov a príloh podania, f) dátum a čas prijatia podania (hodina a minúta, ak je to potrebné aj menšia časová jednotka), g) údaj o zaplatení súdneho poplatku, h) podpis zamestnanca podateľne, ktorý písomné podanie prijal.

26.5. Ak bolo súdu doručené podanie podľa odseku 1 poštou alebo v rámci hromadného podania, potvrdenie o prijatí podania sa podávateľovi odovzdá pri prvom úkone súdu voči nemu (§ 139 ods. 2 Spravovacieho poriadku).

26.6. Z údajov na potvrdení súdu je zrejmé označenie účastníkov konania (sporových strán), konkrétne navrhovateľa (žalobcu) a odporcu v 1. rade (žalovaného 1/). Pokiaľ na potvrdení nie je menovite uvedený aj odporca (žalovaný) v 2. rade, podľa dovolacieho súdu nejde o takú vadu v konaní, ktorá by zakladala porušenie práva žalovaného 2/ na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli ustanovenie § 420 písm. f/ CSP. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že súd prvej inštancie v konaní po podaní odporu konal so žalovaným 2/, ktorého predvolal na pojednávanie nariadené na deň 7. októbra 2019 cestou jeho právneho zástupcu. Z úpravy realizovanej zákonnou sudkyňou pre súdnu kanceláriu vyplýva, že na termín pojednávania 7. októbra 2019 o 12:30 hod. v pojednávacej miestnosti č. d. 004 predvolala žalobcu a žalovaného 2/, obidvoch cestou ich právneho zástupcu s tým, že právnenmu

zástupcovi žalovaného 2/ bolo predvolanie aj s potvrdením o zmene sudcu doručené 30. augusta 2019 (údaj vyplývajúci z doručky na č. I. 121 spisu), a teda je nevierohodné tvrdenie žalovaného 2/ v dovolaní, že predvolanie súd adresoval výhradne žalovanému 1/ a žalovaný 2/ sa na pojednávanie dostavil „...len z procesnej opatrnosti“.

26.7. Žalovaný 2/ osobitne namietol postup odvolacieho súdu tvrdiac, že nastal rozpor vo výroku jeho rozhodnutia s jeho odôvodnením, nakoľko vo výroku potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorým bola jeho osobe uložená povinnosť plniť žalobcovi, naproti tomu v odôvodnení konštatoval neprípustnosť pluralitu platobných miest, a teda v konečnom dôsledku neplatnosť skúmanej zmenky.

26.8. Z obsahu spisu vyplýva, že na odvolanie žalovaného 2/, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa v celom rozsahu s jeho záverom o tom, že predložená zmenka pluralitu platobných miest, ktorá by spôsobovala jej neplatnosť, neobsahuje (bod 18. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Hoci v bode 17. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že z dôvodu pluralitu platobných miest nie je zmenka platná (ktoré konštatovanie podľa dovolateľa spôsobuje rozpor odôvodnenia s výrokom rozsudku), je potrebné upriamiť pozornosť dovolateľa na tú skutočnosť, že predmetné konštatovanie pramení zo všeobecnej zmenkovej teórie a odkazu na komentár k Zákonu zmenkovému a šekovému od Branislava Jablonku (prvé vydanie 2017), v ktorom autor konštatoval, že ak by miestny údaj pri domiciliáte bol miestne iným údajom, než je platobné miesto, potom by táto okolnosť spôsobovala neplatnosť zmenky. V takomto prípade by išlo o pluralitu platobných miest, čo je neprípustné. Avšak vzápätí, v bode 18. odôvodnenia rozsudku odvolací súd opísaním náležitostí predloženej zmenky skonštatoval, že v prejednávanej veci miestne údaje domiciliáta nie sú vo vnútornom rozpore s údajmi platobného miesta, nakoľko údaje o platobnom mieste neboli na zmenke vyplnené.

26.9. S poukazom na vyššie konštatované zdôvodnenia rozsudkov oboch konajúcich súdov, dospel odvolací súd k záveru, že tieto spĺňajú zákonnú požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 378 ods. 1 CSP). Dovolací súd je toho názoru, že súdy svoje rozhodnutie náležite, dostatočne jasne a presvedčivo odôvodnili. Dovolací súd nevhliadol ani dôvodnosť ďalších námietok dovolateľa, spočívajúcich v tvrdení o nepredvolaní jeho osoby na pojednávanie prvoinštančného súdu a o vnútornom rozpore rozsudku odvolacieho súdu (viď body 26.1. až 26.8. tohto uznesenia).

27. Dovolateľ v dovolaní namietol aj porušenie princípu právnej istoty z dôvodu tvrdeného rozporu s doterajšou rozhodovacou praxou súdov, dôvodiac rozsudkami Okresného súdu Trnava, Krajského súdu v Trenčíne, napokon aj Krajského súdu v Bratislave (bližšie viď bod 10. tohto uznesenia) a opakovane namietol neplatnosť zmenky z dôvodu pluralitu platobných miest na predloženej zmenke.

28. Princíp právnej istoty je jedným zo základných princípov právneho štátu a je súčasťou dodržania práva na spravodlivý súdny proces. Aplikovaním tohto princípu sa dosahuje stav, kedy v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované v zmysle predvídateľnosti práva. Súdy majú v rovnakých podmienkach aplikovať právnu normu rovnakým spôsobom; diametrálne odlišné právne posúdenie vecí súdom v skutkovo totožných veciach za jednotnej právnej úpravy je v podmienkach materiálneho právneho štátu neakceptovateľné. Princíp právnej istoty musí byť plne realizovaný v praxi súdov, najmä prostredníctvom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít.

29. Dovolací súd nesúhlasí s tvrdením dovolateľa, že by v konaní došlo k porušeniu princípu právnej istoty. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vysvetlil, prečo dovolateľom označenými rozsudkami v tomto konaní dôvodiť nemožno. Hoci dovolateľ dovolanie v tejto časti naďalej formálne odôvodňuje procesnou vadou konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, z textu (obsahu) jeho dovolania v dotknutej časti (§ 124 ods. 1 CSP) je bezpochyby zrejmé, že spochybňuje právny záver súdov o platnej zmenkovej listine, ku ktorému súdy dospeli na základe zistených skutkových okolností. V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že správnosť právneho posúdenia súdom nižšej inštancie by mohol

preskúmať len na základe dovolania s dovolacím dôvodom podľa § 421 CSP (za predpokladu jeho prípustnosti a formulovania právnej otázky), ktorý dovolací dôvod však dovolateľ neuplatnil, navyiac, v prípade dovolateľom označených rozhodnutí nejde o dôvodenie ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

30. Záverom dovolací súd pre úplnosť dodáva, že dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery (než k akým dospeli súdy nižších inštancií), rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní súd nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Inými slovami, na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej inštancie a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, tak ako ho ustálil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (I. ÚS 6/2018).

31. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva žalovaného 2/ na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie Civilného sporového poriadku, nedošlo. V preskúmvanej veci tak nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z dôvodu ktorého dovolací súd dovolanie žalovaného 2/ podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol, a to bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

32. Žalobca bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd priznal voči žalovanému 2/ náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.